

360.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lipca 1935 r.

o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorii funkcjonarjuszów niższych i ustaleniu ich tytułów.

Na podstawie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Z pośród funkcjonarjuszów państwowych, posiadających jednakowe kwalifikacje i wykonywujących jednakowe funkcje służbowe przy wszystkich lub większości władz i urzędów państwowych, zalicza się do kategorii funkcjonarjuszów niższych, funkcjonarjuszów, pełniących obowiązki woźnych, szoferów, mechaników, monterów, rzemieślników, palaczy, ogrodników i dozorców gmachów, a równocześnie ustala się ich tytuły służbowe w sposób następujący:

dla woźnych: 1) starszy woźny, 2) woźny, 3) pomocniczy woźny;

dla szoferów: 1) starszy kierowca samochodowy, 2) kierowca samochodowy, 3) pomocniczy kierowca samochodowy;

dla mechaników: 1) starszy mechanik, 2) mechanik, 3) pomocniczy mechanik;

dla monterów: 1) starszy monter, 2) monter, 3) pomocniczy monter;

dla rzemieślników: 1) starszy rzemieślnik, 2) rzemieślnik, 3) pomocniczy rzemieślnik;

dla palaczy: 1) starszy palacz, 2) palacz, 3) pomocniczy palacz;

dla ogrodników: 1) starszy ogrodnik, 2) ogrodnik, 3) pomocniczy ogrodnik;

dla dozorców gmachów: 1) starszy dozorca gmachu, 2) dozorca gmachu, 3) pomocniczy dozorca gmachu.

§ 2. (1) Służbę rozpoczyna się w każdym z rodzajów, wyliczonych w § 1 na stanowisku, wymienionem w pkt. 3) w charakterze prowizorycznym.

(2) Pracownicy kontraktowi, pełniący swe obowiązki przynajmniej od lat 2, mogą być w drodze wyjątku od postanowień, zawartych w ustępie poprzedzającym, mianowani na stanowiska, wymienione w pkt. 2).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy funkcjonarjuszów niższych administracji lasów państwowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 847), zmienione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 594).

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

361.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lipca 1935 r.

w sprawie koncesjonowania przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych.

Na podstawie art. 12 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek uzyskiwania koncesji (art. 8 prawa przemysłowego) rozciąga się na przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych.

§ 2. Przemysłem, o którym mowa w § 1, jest wyrób kompletnych samochodów oraz wyrób podwozi samochodowych z części lub też zespołów, wytwarzanych we własnym zakresie lub częściowo nabywanych.

§ 3. Koncesji w zakresie wskazanym w § 1 udziela Minister Przemysłu i Handlu, który może to uprawnienie przekazać władzy przemysłowej wojewódzkiej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

362.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1935 r.

o szczególnych formach pośredniczenia ubezpieczeniowego.

Na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 864) zarządza się co następuje:

§ 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1945 r. mogą wykonywać pośredniczenie ubezpieczeniowe na warunkach, określonych w rozporządzeniu niniejszym, pracownicy zakładów ubezpieczeń oraz inne osoby, pośredniczące doraźnie.

§ 2. (1) Pośrednictwo ubezpieczeniowe mogą wykonywać tylko ci pracownicy zakładów ubezpieczeń, którzy posiadają obywatelstwo polskie oraz kwalifikacje moralne, wymagane od agentów ubezpieczeniowych. Do pracowników tych stosuje się odpowiednio przepisy §§ 7, 8, 11, 13, 19, 28 — 38 roz-